

[Finansministeren.]

fremme eller hemme en vis økonomisk Bevægelse i Samfundet, og det er ogsaa det, der er Formaalet med en Skat som denne. Om man i denne Forbindelse vil tale om Moral eller ikke, skal jeg ikke komme nærmere ind paa.

Jeg vil dog sige, at selvfølgelig kan man ogsaa forfølge, hvad skal jeg sige, folkemoraliske Formaal gennem Beskatningen. Det gør man bl. a. gennem Spiritusbeskatningen. Det er ganske givet, at den Forhøjelse af Afgifterne paa stærke Drikke, der er gennemført, i høj Grad har haft moralske Virkninger inden for Befolkningen.

Som sagt, i dette Tilfælde er det i alt Fald givet, at jeg ikke alene har forfulgt et rent fiskalt Formaal med denne Beskatning, men at jeg har ønsket at gøre et Skridt i Retning af Bekæmpelse af Børsspekulationen, fordi Børsspekulationen er en skadelig og usund Foreteelse i Samfundet, ikke mindst under de Forhold, hvorunder vi nu lever, og vi har jo i saa høj Grad Erfaringerne for Øje fra den sidste store Krig. Det maa være en fundamental Opgave for vor Økonomi, og Skattelovgivningen maa være et Led i Arbejdet herfor, at søge at holde Værdierne, Priserne, hele det økonomiske Niveau nede saa vidt gørligt, saa det fjerner sig det mindst mulige fra den Tilstand, som vi havde, før Krigen brød ud. Vi maa forhindre den Oppustning af Værdierne, som ellers vilde fremkomme, som det vilde koste saa uhyre Anstrengelser og Besvær at komme bort fra igen, og som i sig selv vilde volde saa overordentlig stor Fortræd.

Jeg har ikke den Tro, at en Lov som den her foreslaaede er i Stand til at bremse Børsspekulationen. Jeg vil indrømme, at dens Virkning kan være forholdsvis beskeden, men det er i hvert Fald et Skridt i den rigtige Retning, og hvis man paa dette Omraade skulde faa Brug for at gaa længere, saa lader det sig jo ogsaa gøre. Jeg erkender, at hvis Børsspekulationen skulde antage foruroligende Dimensioner, maa man gaa til langt krassere Midler end dem, der her er Tale om, og ogsaa end dem, der er anvendt af Nationalbanken og de øvrige Pengeinstitutter gennem de Belaaningsregler, der er fulgt. Saa maa man ind i selve Selskabernes indre Forhold og sætte ind dér. Det kan man naturligvis gøre paa flere Maader. Man kan først og fremmest — og det er en Maade, som sikrest forhindrer Spekulation — begrænse Fortjenesten, og dér er ogsaa sat ind paa mange Maader over for denne Opgave. Man maa begrænse

de store Fortjenstmuligheder. Det er et Forhold, som ikke vedrører Beskatningen, men jeg er klar over, at det er en Vej, man maa lægge den afgørende Vægt paa.

At det ikke vil være muligt helt at forhindre store Fortjenester i visse Selskaber, og at man naturligvis heller ikke skal være ked af, at Dampskibsselskaber i Udenrigsfart indtjener Valuta til Landet, det er givet. Man maa derfor regne med, at der visse Steder vil fremkomme betydelige Fortjenester. Men saa bliver Spørgsmaalet, hvordan man ud fra samfundsmæssige Synspunkter skal forholde sig over for disse Fortjenester, og dér vil det være naturligt, at man i hvert Fald sørger for, at en væsentlig Del af disse bliver holdt tilbage i Selskaberne til Konsolidering af disse og til Sikring af Virksomheden i den kommende Tid, i Perioder, hvor Forholdene igen kan stille sig anderledes, men naturligvis maa ogsaa Samfundet have sin rundelige Andel i disse Fortjenester, og her træder saa Beskatningen ind som det Middel, man maa anvende.

Ogsaa her kan man anvende forskellige Metoder, og jeg vil gaa ud fra, at det, set ud fra et samfundsmæssigt Synspunkt, for netop at fremme hele den økonomiske Bevægelse i den Retning, man ønsker det, vil være naturligt, at behandle Dividenderne, den Del af Aktieselskabsfortjenesten, der udbetales som Dividende, paa en anden og strengere Maade end den Del af Overskuddet, der holdes tilbage i Selskabet. Det er ogsaa et skattemæssigt Spørgsmaal, som vi beskæftiger os med for Tiden i Finansministeriet, og jeg skal ikke komme nærmere ind paa det, men jeg understreger, at her har man ogsaa et Middel til at regulere de Forhold, der her er Tale om.

I al Almindelighed kan jeg gentage det, som jeg sagde ved Fremsættelsen, at det er Regeringens bestemte Vilje at sætte haardt ind over for en usund og samfundsskadelig Spekulation og de Midler, der dér eventuelt skal anvendes, vil vi ikke betænke os paa at tage i Brug. Men jeg kan ikke her komme ind paa hele Spørgsmaalet, jeg kan kun sige, at det er min Opfattelse i al Almindelighed, at man ikke kan anvise et enkelt Middel som tilstrækkeligt. Jeg tror her lige saa lidt som i andre Forhold paa, at man kan klare det gennem en ganske enkelt Foranstaltning; der maa sættes ind paa en Række forskellige Omraader. Men jeg understreger, som jeg allerede har sagt det, at jeg er ganske klar over, at man, hvis der virkelig bliver Fare paa Færde paa Børsmarkedet, maa ind i Selskabernes indre